

PETER SNIJDERS

GROEIEN

doet soms een beetje pijn

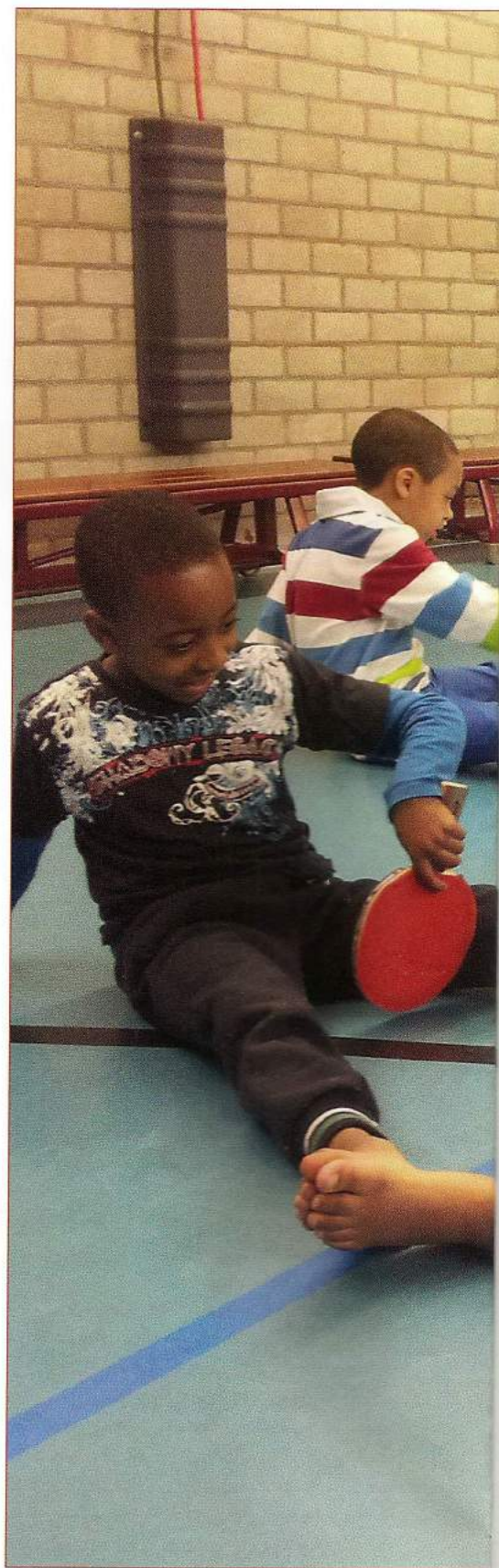
Over de ontwikkelingen op Achtsprong kun je een boek in drie delen schrijven, volgens directeur Peter Sniijders. Was de school een aantal jaar geleden nog uiterst zwak, de afgelopen tijd zijn er, met horten en stoten, grote sprongen voorwaarts gemaakt. 'Het allerbelangrijkste is dat mensen nu zelf ervaren dat ze groeien en dat ook met elkaar delen.'

Directeur Peter Sniijders ziet zijn medewerkers soms letterlijk glimmen. Ooit was het anders. Maar de motivatie van het team dat nu op Achtsprong werkt is echt super, volgens Peter. 'De leerkrachten zijn weer trots op zichzelf en de school. Als je bijvoorbeeld zag hoe ze uit hun dak gingen tijdens de uitreiking van de teambeloning, behaald in het kader van het project "Herkennen en erkennen van Ontwikkeling en Kwaliteit", dat was echt een heel mooi moment.'

Gemotiveerde medewerkers op alle niveaus heeft Achtsprong ook hard nodig. In 2006 kreeg de school het predikaat 'zwak'. Er was, en is nog steeds, veel werk aan de winkel. In de afgelopen jaren werd het team vernieuwd en werden er diverse scholings- en begeleidings-trajecten ingezet. Deze interventies hadden een (meetbaar) positief effect. Zo gingen de resultaten van de Cito-toets omhoog en oordeelde de Inspectie dat het didactisch en pedagogisch handelen op de school nu voldoende is. De leeropbrengsten zijn nog niet helemaal op peil. Volgens Peter heeft dat ook te maken met de leerlingenpopulatie. 'Wij hebben veel van doen met multiprobleemgezinnen en ernstige sociaal-economische problematiek.' Toch heeft het team de ambitie om Achtsprong tot de beste school van Amsterdam te maken. 'Voor mij hebben we dat doel bereikt als we het maximale uit onze leerlingen weten te halen.'

Maatjesleren

Peter is sinds 2007 directeur van Achtsprong. Topsport noemt hij de zware taak die hij, samen met adjunct-directeur Maïke Sabajo, toebedeeld kreeg om de school uit het slop te trekken. Voor de leerkrachten was het ook geen gemakkelijk proces. Er was veel controle in de klas, zowel van externe instanties als van de directie en begeleiders. 'Je ligt onder een vergrootglas en dat is pittig' zegt Peter. 'Je kunt ook niet bij mensen afdwingen dat ze boven zichzelf uit stijgen. Wel dat er de noodzaak is om in beweging te komen.' Wil je als professional groeien, dan doet dat soms ook een beetje pijn, meent hij. Je moet uit je comfortzone komen en wordt geconfronteerd met allerlei onzekerheden. Hoe moet ik het doen? Kan ik het wel? 'Het allerbelangrijkste is dat mensen zelf ervaren dat ze groeien en dat ook delen met anderen' vervolgt hij. 'Dat ze merken dat dingen die ze eerst niet voor elkaar kregen nu wel lukken. Dat is voor hun motivatie heel belangrijk.' Een traject waar Peter in dat opzicht erg over te spreken is, is het maatjesleren voor leraren, dat in het kader van het KBA-traject werd opgestart. Ook tijdens het project "Herkennen en erkennen van Ontwikkeling en Kwaliteit" is deze methodiek toegepast. DMO financierde drie leerkrachten met potentie om in de klassen lesobservaties en aanbevelingen voor verbeteringen van de onderwijskwaliteit te doen. De betreffende leerkrachten werden gecoacht door een externe professionele begeleider. In het kader van "Herkennen en erkennen van Ontwikkeling en Kwaliteit", dat een paar maanden later van start ging, kwam er ook financiering beschikbaar voor externe professionele begeleiding in de klas. Volgens Peter heeft deze extra inzet tot een verdieping van het leerproces van de leerkrachten geleid.

Stok achter de deur

Peter denkt dat de insteek van leerkrachtnabije ondersteuning een van de effectiefste middelen is om tot kwaliteitsverbetering te komen. 'Het volgen van een studiedag met je team kan heel inspirerend zijn,' zegt hij. 'Maar in de hectiek van alle dag komen de leerkrachten er vaak niet toe om het

Ontwikkelen in sneltreinvaart

Minke Dreef (Leerkracht Achtsprong)

Ik ben Juf Minke en ik ben sinds 2010 werkzaam op Achtsprong. Ik kwam net van de PABO, had nog nooit mijn eigen klas gehad, en ik had nog nooit voor een klas in Amsterdam Zuidoost gestaan. Ik begon als groepsleerkracht voor groep 5 en er kwam dat jaar erg veel op me af.

Ik weet nog goed dat Peter Sniijders me tijdens het sollicitatiegesprek vertelde dat het heel zwaar zou worden. Hij vertelde over het verbetertraject, waar de school toen al enkele jaren in zat. Daarnaast bracht hij het ook als een kans en een uitdaging voor mij. Als ik veel wilde leren en mezelf in sneltreinvaart wilde ontwikkelen, dan was ik op deze school op de juiste plek, zei hij. Ik vond het wel een uitdaging.

En ik heb het de afgelopen jaren ook zo ervaren. Er is in de afgelopen drie jaar enorm veel veranderd in positieve zin. Er zijn enorme stappen gezet. Maar het was ook zwaar en vaak zag je pas achteraf welk groter effect al die moeite en inspanning opleverde. Ik ben zelf vorig jaar werkzaam geweest als GIP-collega, in het kader van het maatjesleren.

Dit was voor mij een enorme uitdaging waar ik erg veel van heb geleerd. Natuurlijk was het erg leuk toen bleek dat deze manier van werken ook veel effect heeft gehad om bepaalde doelen te bereiken.

Ook de komende tijd moet er nog veel gebeuren. Maar ik heb het gevoel dat iedereen er helemaal voor gaat!

geleerde ook daadwerkelijk in de praktijk te brengen. Komt er iemand een paar keer in de week in de klas kijken, dan is er een stok achter de deur om daadwerkelijk iets te doen met de aanbevelingen.' Ervaren leerkrachten een dergelijke interventie juist niet als dwingend en controlerend? Peter geeft toe dat het in het begin niet altijd makkelijk was voor de maatjes

om een ingang te vinden. 'Maar dat veranderde heel snel. De leerkrachten merkten dat dit een effectieve manier is om te groeien. Al snel kregen de maatjes vragen als: "Kun je langs komen? Ik heb iets nieuws geprobeerd en ben benieuwd wat jij ervan vindt." Bovendien hebben de maatjes hier zelf ook veel van geleerd, zoals op een goede manier feedback geven en

hoe je anderen kunt enthousiasmeren.' Peter zette niet alleen in op de individuele leerkracht maar ook op het team als geheel. Hij vindt ook het groepsproces van wezenlijk belang. Zo werd bijvoorbeeld de communicatie tussen de leerkrachten van de verschillende groepen verbeterd. Leerkrachten zijn zich er nu van bewust dat een kind in een doorlopende

leerlijn zit en dat het hele team daarvoor verantwoordelijk is.

De inzet van de diverse middelen had effect. En dat is ook te merken in de klas. Volgens Peter heerst er een veel fijner pedagogisch klimaat en is er meer rust en orde. Omdat de leerkrachten beter inzicht hebben in de verschillende niveaus van de leerlingen, is het lesaanbod en de (aangepaste) instructie verbeterd. Kinderen kunnen makkelijker zelfstandig werken, de resultaten gingen omhoog. Peter: 'Ook de leerlingen zijn trotser op zichzelf geworden, omdat ze nu vaker worden geconfronteerd met succeservaringen.'

Unieke ervaring

Peter merkt dat de teamleden de tijd rijk vinden voor het zoeken en voelen van verbondenheid met elkaar. Zo is de sfeer bij informele momenten als teamborrels meer ontspannen dan voorheen. Ook koppelen de medewerkers steeds vaker spontaan successen aan elkaar terug. Peter is erg te spreken over zijn team. 'Het hele proces was en is een zware kluit voor iedereen,' vindt hij. 'Maar er zijn ook voordelen. Je leert als professional nergens zoveel van als van lastige vraagstukken en knelpunten oplossen. En de focus zit sterk op persoonlijke groei en begeleiding. Het is een mooi klimaat om tot ontwikkeling te komen. En wie krijgt nou de kans om een school van de grond af aan op te bouwen? Dat is toch een unieke ervaring?'

Pascalie Hiemstra (leerkracht Achtsprong)

SPRONGEN VOORUIT

Werken op Achtsprong is inderdaad topsport. Ik werk er nu vijf jaar en heb het verbetertraject vanaf het begin meegemaakt. Er zijn veel veranderingen geweest. Wij hebben veel ondersteuning van buitenaf gehad en hebben dat nog steeds. Ik moet zeggen dat we hier al zo goed als aan gewend zijn. We ervaren observaties bijvoorbeeld niet meer als vervelend. De deur staat open voor iedereen. Ik kan nu zeggen dat we als team ontzettend vooruit gegaan zijn. We hebben een erg leuk en gemotiveerd team en wat voor mij heel positief is, is dat we nu echt samenwerken. We helpen elkaar, staan open en klaar voor elkaar.

We leren van elkaar en accepteren feedback die we aan elkaar geven. Dat was vijf jaar geleden nog niet het geval. Dit is de kracht van het gehele team. Het mooie is dat we deze goede samenwerking terug kunnen zien in de klassen. De leerlingen profiteren hiervan en maken regelmatig grote sprongen vooruit. De teambeloning die we hebben gekregen in het kader van het project "Herkennen en erkennen van Ontwikkeling en Kwaliteit" was voor ons een bevestiging dat we op de goede weg zijn. We gaan ervoor om van Achtsprong inderdaad 'de beste school van Amsterdam' te maken.

